

בעיית הקרונית הגרעינית: כיצד אדם אחד מחזיק שמונה מיליארד בני ערובה

העולם צופה ברצח עם המתרחש בעזה. עשרות אלפים מתו. ערים שלמות נהרסו. ילדים גוועים ברעב לעיני לוויינים וטלפונים חכמים.

ובכל זאת - אף מעצמה מערבית לא התערבה. אין סנקציות. אין אמברגו נשק. אין קווים אדומים. רק שתיקה, עיכובים וסטנדרטים כפולים.

למה? כי ישראל היא **מדינה סוררת חמושה בנשק גרעיני**. כי **בנימין נתניהו לא יציב** - וכל מי שנמצא בשלטון יודע זאת. כי מאחורי דלתות סגורות, ישראל מפעילה את **אופציית שמשון** - איום בהשמדה עולמית אם תהיה דחוקה לפינה. וכי מנהיגי המערב **מפחדים**.

זו הסיבה האמיתית לחוסר המעש. זו **בעיית הקרונית הגרעינית** - לא ניסוי מחשבתי, אלא המשבר המוסרי של זמננו.

אופציית שמשון: הסחטנות הגרעינית של ישראל

אופציית שמשון היא הדוקטרינה של יום הדין של ישראל, שמועות עליה נפוצו זה מכבר: אם ישראל תעמוד בפני תבוסה קיומית, היא **"תפיל את המקדש"** על העולם.

זו כבר לא רק הרתעה. זו **נשק דיפלומטי**.

לפי מקורות מודיעין מרובים (שצוטטו על ידי בכירים ישראלים ואמריקאים לשעבר), ישראל **מעולם לא יישמה את אמצעי הבטיחות** הצפויים ממדינה גרעינית:

- אין פיקוח אזרחי
- אין פרוטוקול שיגור של "שני מפתחות"
- אין דוקטרינה ציבורית של ריסון
- אין בדיקות חיצוניות או פיקוח של הסוכנות הבינלאומית לאנרגיה אטומית (IAEA)

וגרוע מכך: ישראל השיגה חלק גדול מארסנל שלה באמצעות **גניבות סמויות**, כולל מאות קילוגרמים של אורניום מועשר שהוסט ממתקנים אמריקאיים בשנות ה-60. העולם יודע זאת. והעולם מתעלם מכך.

למה? כי ישראל הבהירה את עמדתה - במפורש בדוקטרינה שלה, ובמרומז בדיפלומטיה:

עצרו אותנו, ואולי נשים קץ לעולם.

נתניהו: אדם אחד, כפתור אחד

סוכנויות המודיעין המערביות העריכו זה מכבר כי **בנימין נתניהו הוא לא יציב נפשית** - אדם ששקוע בפרנויה, נקמנות ושימור עצמי.

- הוא נמצא כרגע **תחת כתב אישום בגין שחיתות**
- הוא מוביל ממשלה מלאה ב**פשיסטים ותיאוקרטים גלויים**
- הוא השתמש שוב ושוב ב**שפה תנ"כית של השמדה** (למשל, עמלק)

- הוא נלחם על הישרדותו הפוליטית והמשפטית

דוקטרינת הביטחון של ישראל לא מגבילה אותו. ארסנל הגרעין שלה אין לו בדיקות חיצוניות. והתומכים הגלובליים שלה **אין להם תוכנית** למה יקרה אם הוא יחליט לשרוף את העולם.

זה לא היפותטי. **אופציית שמשון הפכה למדיניות ממשית** - לא באמצעות הכרזה רשמית, אלא באמצעות איום דיפלומטי.

מאחורי הקלעים, ממשלת נתניהו כמעט בוודאות מעבירה את המסר הזה למנהיגי המערב:

“נגביר את המצב מעבר לשליטתכם. אל תתערבו.”

והם מאמינים לו. לכן הם סובלים את רצח העם.

רצח עם מוגן על ידי איום גרעיני

מנהיגי המערב **לא מפקפקים** בכך שישראל מבצעת פשעי מלחמה. הם **לא מאמינים** שהיא פועלת באופן מידתי. הם **יודעים** שהראיות לרצח עם הן מוחצות.

אבל הם גם יודעים שכל התערבות רצינית - סנקציות, חסימת נשק, אכיפת בית הדין הפלילי הבינלאומי - עלולה לדחוף את נתניהו אל הקצה.

הוא כבר: - הרס את עזה

- הרעיב ילדים

- הפציץ מחנות פליטים, בתי חולים, עיתונאים ושיירות סיוע

- איים על לבנון, סוריה ואיראן בהסלמה

- דחה את צווי בית הדין הבינלאומי לצדק והתעלם מבית הדין הפלילי הבינלאומי בבוז

ובעוד כל זה קורה, ארצות הברית, גרמניה, בריטניה ואחרות מציעות רק התחמקויות מוסריות.

כי הם חוששים **מתגמול גרעיני יותר מאשר מקריסה מוסרית**.

זו לא פיוס. זו **לקיחת בני ערובה בקנה מידה פלנטרי**.

מדינה סוררת, סיכון גלובלי

בניגוד לכל מעצמה גרעינית אחרת, ישראל פועלת **בחשיכה**:

- **אין התחייבויות חוזיות** (אין אמנה למניעת הפצת נשק גרעיני)
- **אין בדיקות** (אין IAEA)
- **אין אמצעי בטיחות** (אין PALS, אין שליטה כפולה)
- **אין פיקוח** (שליטה צבאית, לא אזרחית)
- **אין דוקטרינה משפטית** (המדיניות הרשמית שלה היא שתיקה)

ארצות הברית, למרות כל מגרעותיה, עדיין דורשת:

- חוק שני אנשים
- קישורי פעולה מותרת (PALS)
- פרוטוקולים של DEFCON
- פיקוח של הפנטגון והקונגרס

לישראל **אין אף אחד מאלה** - ומעולם לא נאלצה ליישם אותם. במקום זאת, היא מוגנת על ידי **המיתוס של יוצא דופן מוסרי והפחד מתגמול**.

זו המדינה היחידה על פני כדור הארץ שיכולה לאיים באופן אמין במלחמה גרעינית על כך שהיא נדרשת לתת דין וחשבון - ולהאמין לה.

פיוס מחדש - רצח העם הבא כבר ממופה

מנהיגי המערב מכירים את התסריט.

בשנות ה-30, אירופה האמינה שהיטלר יעצור. אחרי הריינלנד. אחרי אוסטריה. אחרי צ'כוסלובקיה. בכל שלב, הם בחרו ב**פיוס**, בתקווה שניתן למנוע מלחמה אם יתנו לו עוד קצת שטח.

הוא מעולם לא עצר.

היום, אותה לוגיקה פועלת. מנהיגי המערב צופים ב**הרס של עזה** ומתפללים שזה יסתיים שם. הם יודעים שזה לא יקרה. ועכשיו, **נתניהו אישר שזה לא יקרה**.

"אני מרגיש שאני במשימה היסטורית ורוחנית...
אני מחובר מאוד לחזון של ישראל הגדולה."

- **בנימין נתניהו**, 12 באוגוסט 2025, **The Times of Israel**

"ישראל הגדולה" אינה שפה פואטית. היא מתייחסת במפורש לשטחים הכוללים את כל עזה, הגדה המערבית וחלקים מירדן, **מצרים, סוריה ולבנון**. זה לא ספקולציה. זו **דוקטרינה אידיאולוגית** - כזו שנתניהו מאשר בגלוי תוך כדי ניהול **מלחמת רצח עם**.

כמו בשנות ה-30, מנהיגי המערב מעמידים פנים שהשאיפות ייעצרו. הן לא ייעצרו.

פחד דרך פיקציה: למה המערב לא יכול למשוך את הידית

מנהיגי המערב מפחדים - אבל לא בהכרח מהמציאות. הם מפחדים ממה **שראו בסרטים**.

במשך עשורים, האורתודוקסיה האסטרטגית הייתה שכל **חילופי גרעין יגרמו להשמדה פלנטרית מוחלטת**. אמונה זו, ששורשיה ב**דוקטרינת המלחמה הקרה**, משתקפת בסרטים כמו **WarGames** (1983), שבהם שיגור אחד מוביל למלחמה תרמו-גרעינית עולמית.

אבל כך העולם כבר לא עובד - והמודיעין המערבי יודע זאת.

מאחורי דלתות סגורות, ישראל כבר נחשבת על ידי אנליסטים רבים בתחום הביטחון כ**שחקן סורר** - כזה ששימוש הגרעיני יהיה ככל הנראה **מוגבל, מקומי וטקטי**, ולא אפוקליפטי גלובלי.

הם גם חוששים מ**נשורת רדיואקטיבית** - דימויים שנלקחו מסרטים כמו **On the Beach** (1959), שבהם חילופי גרעין אחד מובילים להכחדת החיים על פני כדור הארץ.

אבל שוב, הפחד הזה **מוגזם מאוד**.

אפילו **מספר התקפות גרעיניות מוגבלות** לא ישחררו דבר שמתקרב לרמות הקרינה הגלובליות שנגרמו על ידי **צ'רנוביל**.

זו לא אסטרטגיה. זה **תיאטרון הרתעה לא רציונלי**, שהופנם דרך תנאי קולנועי - ומנוצל על ידי מדינה גרעינית סוררת.

רגסיה: מתרבות לפחד

בשורשו, השיתוק של העולם אינו רק פוליטי. הוא **פסיכולוגי**.

כמין, התפתחנו בתנאים שבהם **כניעה לכוח** לעיתים קרובות הייתה ההבדל בין הישרדות להשמדה. כשמאיימים עלינו, האינסטינקטים שלנו אומרים לנו **להתייצב לצד החזק ביותר** - גם כאשר הכוח הזה מופעל בצורה לא צודקת.

ישראל מבינה זאת. נתניהו מנצל זאת.

על ידי עטיפת אלימות המונית בהילה של בלתי מנוצחת - נשק גרעיני, הגנה אמריקאית, הצדקה תנ"כית - ישראל מעוררת **תגובה אבולוציונית עמוקה**: **אל תתנגד לחזק. כנע. שרוד.**

אבל ההנחה הבסיסית של התרבות היא **לעקוף את האינסטינקט הזה**.

התרבות קיימת כדי לומר:

< **לא. החזקים לא יכולים להרוג ללא עונש. החלשים אינם חד-פעמיים.**

בכל פעם שמנהיג נכנע לכוחה של ישראל במקום לעמוד על החוק הבינלאומי, הוא בוחר **צייתנות שבטית על פני עקרון אוניברסלי**.

ישראל לא רק הורגת עם. היא הורגת את הרעיון שהחזקים יכולים להיות מוגבלים.

בחירת הקפטן: מוסר מעל פחד

ב-**מסע בין כוכבים: וויאג'ר**, הפרק הראשון "המטפל" מסתיים כאשר הקפטן ג'נווי מתמודדת עם בחירה נוראית: לאפשר לצוותה לחזור הביתה בבטחה - או להרוס את הדרך היחידה חזרה כדי להגן על מין זר פגיע מהשמדה.

היא בוחרת באחרון. היא בוחרת **עקרון על פני בטיחות**, ביודעה שזה יעלה לעמה הכל.

קפטני צי הכוכבים - **קירק, פיקארד, ג'נווי** - תמיד היו סמלים של אומץ מוסרי. שוב ושוב, הם מסכנים את ספינותיהם, את צוותיהם, אפילו את עצמם - לא למען רווח, לא למען לאומיות, לא למען ביטחון.

אלא כי זה הדבר הנכון לעשות.

זהו **הציווי של קאנט**:

< "פעל רק לפי אותו עיקרון שבו תוכל, בו זמנית, לרצות שיהפוך לחוק אוניברסלי."

במילים אחרות: **עשה את מה שמוסרית נכון, ללא קשר לעלות.**

זה מה שהמנהיגים שלנו לא עושים.

ובכך, הם לא רק מאפשרים רצח עם. הם נוטשים את הרעיון של מוסר כמדריך לפעולה.

קריאה לפעולה: דברו, הפעילו לחץ, סרבו להיכנע

אל תשתתקו. המשיכו לדבר על עזה. הזכירו לעולם שמה שקורה אינו "סכסוך" - זו **השמדה שיטתית של אוכלוסייה כלואה**, לעיני ההיסטוריה.

המשיכו ללחוץ על ממשלותיכם. תנו להם לדעת שאתם **רואים דרך השתיקה שלהם**, שאתם מבינים ממה הם באמת מפחדים - **לא מהסלמה, לא מטרור, אלא מהסחטנות הגרעינית של ישראל**.

כן, אופציית שמשון היא אמיתית. כן, נתניהו לא יציב. כן, מנהיגי העולם מפחדים ממה שיכול לקרות אם יתעמתו איתו.

אבל אין עלינו חובה לוותר על הערכים שלנו מול **איומים טרוריסטיים** - לא מקבוצות סוררות, ולא ממדינות סוררות.

אם נניח לסחטנות הגרעינית להצליח פעם אחת, היא תצליח שוב. ואם נישאר שותקים עכשיו, נישא את השתיקה הזו לנצח.

אין צורך להיות בשלטון כדי להיות בעל כוח. - השתמשו בקול שלכם

- השתמשו בהצבעה שלכם

- השתמשו בפלטפורמה שלכם

- השתמשו במצפון שלכם

התרבות לא מוגנת ברגעים גדולים. היא מוגנת ב**בחירה היומיומית לומר את האמת**, גם כשזה מסוכן. במיוחד כשזה מסוכן.

רצח העם חייב להיפסק. הסחטנות חייבת להיחשף. והעולם חייב לזכור מה זה אומר **לעמוד על משהו**.

כי עזה היא לא רק שדה קרב. היא **מראה מוסרית** - שמראה לנו בדיוק מי אנחנו. ומי אנחנו מוכנים להפוך להיות.